

Jindřich Kulhavý: Ministerstvo vnitra varuje a utrácí

infokuryr.cz/n/2023/02/06/jindrich-kulhavy-ministerstvo-vnitra-varuje-a-utraci

kuryr

6. února 2023



Číst informace vypouštěné Seznamem je něco podobného, jako sledovat například Pekarovou Adamovou v televizních diskusích. Člověk musí vypnout mozkové buňky, aby nepřemýšlel, kde se bere taková koncentrace hlouposti, arogance a nabubřelosti. Naštěstí televizi lze buď úplně vypnout, nebo ji aspoň přepnout například na nějaký sport. Ani Seznam číst nemusíte, nicméně přelétnout ho občas není na škodu. Zjistíte, kdo z pseudohvězd naší kulturní scény leží někde u moře, nakouknete na sportovní aktuality a ono Vám to nedá. Prostě zaregistrujete výplody novinářů a redaktorů s na první pohled profesionálním přístupem, abyste vzápětí pochopili, že jsou zmanipulovaní a pod tlakem.

Budu k Vám nyní upřímný. Každý průměrně inteligentní autor článků může napsat vcelku zajímavý text. Je jen na něm, pod jakým úhlem se na popisovanou tematiku dívá, jak ji vnímá. Nebo záleží na tom, kdo ho platí. Kdybych byl prodejný a byly by mi cizí morálka a čest, dávno bych přijal nabídku na spolupráci s nějakým plátkem. Za peníze a na objednávku bych mohl vynášet do nebes politiky, ekonomickou situaci, převzal bych vyhlášené informace o Ukrajině a plival na Rusko. Věřte tomu, že by šlo o články úderné a přesvědčivé.

Obcházel bych zrcadlo, protože bych se nechtěl ani vidět, ale časem bych možná byl pro část politického a mediálního spektra zajímavý a populární, snad i protěžovaný. Jenže na tom břehu je placených prostitutů skutečně mnoho, přidejme k nim i ty ideologicky „správně“ uvědomělé a zjistíte, že je tam fakt narváno. Navíc prodejní nejsem, navíc psaní může být i pouhým koníčkem, byť riskantním, a k němu je třeba usilovně pracovat, aby bylo co jíst.

Proti prodejním novinářům stojí ti s názory, které politické reprezentaci překáží. Nejde jen o kritiky přístupu vlád, ale i o nespokojené s celkovým vývojem společnosti. Je vcelku logické, že většinou jde o starší generaci. Ta mladá prošla drezúrou na školách prošpikovaných různými programy, za kterými najdeme například politickou neziskovou organizaci Člověk v tísni. Ta na lidi v problémech myslí jen okrajově, zato v převýchově mládeže je skutečně aktivní. Přesto se i mezi mladými lidmi najdou přemýšliví, pro které je vnímání reality důležitější než rebélie za každou cenu proti rodičům a dospělým. Tyto mladé schopné lidi nenajdete přilepené k vozovce vteřinovým lepidlem, neprosazují za každou cenu cyklostezky, netěší se na euro, přestože je zjevné, jaký je to průšvih. Nemají potřebu být euroobčany a většinou si nehrají na vzdělané, ale jsou buď skutečně pilní nebo se prostě dokážou dívat na svět reálným pohledem. U starších je to jiné. Někdo vyrostl při sledování televize, jiní cestovali, sportovali, pracovali v různém prostředí. To vše má dopad na lidské uvažování a samozřejmě se u každého jednotlivce liší. Více věcí lidi rozděluje, než spojuje. Jak už víme, je to záměr. Názorová pestrobarevnost není na škodu, pokud nepřechází v ideologickou zaslepenost. Neochota přijmout i méně představitelnou realitu je prostě důvodem k neschopnosti se včas bránit totálním nesmyslům, které na nás připravují elity zneužívající právě tu nejednotnost

Vraťme se k článku na Seznamu. Ministerstvo vnitra zjistilo, že velká skupina nespokojených českých občanů ohrožuje demokracii v České republice, dokonce se bojí možných fyzických ataků vůči vlastním

soudruhům. A aby tomu dokázalo zabránit, investuje stát mnoho desítek milionů do různých organizací, které budou mít za úkol vyhledávat ty, kteří nespokojené občany nějakým způsobem k té nespokojenosti vybízí. Tedy ministerstvo má dojem, že tomu tak je. Jaksi mu nedochází, že důvodům k projevům vzdoru je mnohem více, než si tamní nabubřelí státní úředníci připouští. Zvláště, když na sociálních sítích proběhlo video, ve kterém náčelník Rakušan přel chválu na premiéra Fialu v takové míře, že si divák musel myslet cosi o božství tohoto politického diletanta. Soupis příjemců jidášských peněz je opravdu reprezentativní. Opět v něm najdete Člověka v tísní, z jednotlivců jistě Boba Kartouse a mnoho dalších, kteří by za svou činnost po 2.světové válce zametali ulice s páskou na ruce. Na deficitní národní rozpočet se tak přísají stovky lehkoživků placených za analyzování nepřátelských webů a za udavačství. Připomíná to jednu ze složek STB, vše ostatní už dokončí speciální oddíl vzniklý pro potírání svobody slova a proti šíření státem neschválených informací. A samozřejmě justice pracující v režii Pětikoalice.

Arogance moci projevující se stále častěji ústy médií a mluvčích souběžně vyhlašuje informace odlišující se od mediálních a vládních manipulací za dezinformace a konspirační teorie, zároveň po uplynutí určité doby, většinou nepříliš dlouhé, přichází s tím samým, co ještě nedávno negovala, ovšem jako s vlastním objevem. A samozřejmě to podává po svém a bez ochoty přiznat, že pravdu měl dříve někdo jiný. Přesto se stále dokola opakuje stejný způsob. Lži, manipulace, postupné procitání a zametení pod koberec.

Nejjednodušším způsobem, jak předejít trapasům a nepokojům, je rozprášit jakoukoliv názorovou opozici. Pozavírat ty nejaktivnější. A dál pokračovat ve vlastní cestě vedoucí k naprosté destrukci státu. Zní to hrozně, ale takto fungovali komunisté, jen s tím rozdílem, že po nich zůstala hospodářsky vcelku solidně udržovaná země. Jde tedy o návrat do doby temna. No a my dezoláti opět přejdeme do ilegality, ti odvážní se vrátí k samizdatům, bajkám a alegoriím,

možná dojde na motáky z vězení. Dobře už bylo, jsme ve válce. Nikoliv s Ruskem, ale s vlastními žlutomodrými diktátory. V té skutečné díky nim možná už brzy také.

Jindřich Kulhavý



PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: